զաչս քոյս յերկիր խոնարհեցուցեալ , և զմիտդ առ Ած վերացուցեալ , խոր-հելով զմիւ ըղձիւ և վերապատուութք , ջերմեռանդ սրտով , և ըք երկիւղիւ զոյսն , որոյ առաջի սուրբքերկնից դո-ղան .

Զի նա արար զքեզ յոչնչէ , լուսա-ւորեաց մկրտութբ ըք աւազանին , կոչ-եաց , և եառ 'ի ծոց ըք եկղցւյն , մինչ Օտրցելնէիր , նախախնամեալ պահպա-նեաց զկեանսքո , կերակրելով 'ի ման-կութէ , և փրկելով 'ի անթիւ չարէ հո-գեկանէ և մարմնականէ ; 'ի մեղանչելն քո , ոչ իսկոյն բրկցել դատապրտեց , այլ երկայնմտեղեալ , ետքեզ ժամ ապաշխարե-լոյ զմեղս քոյս , և այս քանի և քանի անգամ , և յետայսր ամի արար զքեզ արժան , տեսանել զամեն օրէնեան , գնալ 'ի մէ 'քղքն , յորում էին բացեալք դր-ունք ողորմութեցն , ուր մտեալ շահե-ցար կ գանձս անսպառ չնորհացն լի-ակտր ներողութեց :

ԱՀստատամ զերդն չնորհակալութե և գոհացողէն :